

مرحوم مقصود بایرامی؛ مجموعه‌ای از خوبی‌ها و زیبایی‌ها

آذر ماه برای فوتبال اردبیل، یادآور یک خاطره تلخ است. در این ماه، ورزش اردبیل یکی از وفادارترین، متعصب‌ترین، باتکنیک‌ترین و بااخلاق‌ترین یار خود را از دست داد. مقصود بایرامی، مرد مصمم و با اراده ورزش منطقه در برابر مشیت الهی تسلیم شد و چشم از جهان فرو بست. مقصود در مقطعی از تاریخ پرافتخار ورزش و فوتبال، محبوب قلوب هواداران بود. در کنار همه ویژگی‌های فنی و تکنیکی‌اش، تواضع، رفتار مناسب و اخلاق منحصر به فرد، او را در ردیف بهترین‌های آن دوران قرار داده بود.

بعد از گذشت سال‌ها از کوچ مقصود، هنوز هم یاد و خاطره وی با ورزش و فوتبال منطقه عجین است. آن‌هایی که با او از نزدیک آشنایی داشته و یا در کنارش توپ زده‌اند، نمی‌توانند چشم بر خوبی‌های او ببندند و خاطراتش را فراموش نکنند.

ورزشگاه تختی اردبیل برای عاشقان و دلدادگان فوتبال دهه شصت، همچنان بوی مقصود را می‌دهد. هرچند که وضعیت این ورزشگاه از نظر ظاهری تغییر زیادی کرده و به نوعی آراسته شده‌است ولی فوتبالی‌های دهه شصت وقتی گذرشان به ورزشگاه می‌افتد زمین خاکی با برکت آن در جلوی چشمانشان ظاهر می‌شود و در میان گرد و غبار برخاسته از آن، در میانه میدان مردی مقتدر و پا به توپ را می‌بینند که چون غزال تیزپا به سمت جلو حرکت کرده و لحظه‌های به یادماندنی و شورآفرین خلق می‌کند.

با حال و روزی که بر فوتبال اردبیل حاکم شده و با کم‌رنگ شدن حضور قدیمی‌های این رشته در صحنه، بیشتر علاقه‌مندان، با یادآوری خاطرات خوش گذشته نفس می‌کشند. چه روزهایی بود، رفاقت، صمیمیت، حرمت، صداقت، راستی، اخلاص و یکرنگی حرف اول و آخر رایج در بین فوتبالی‌ها بود. رقابت در داخل مستطیل سبز و رفاقت در بیرون از میدان، در فوتبال اردبیل به‌طور کامل معنی می‌شد. کری‌خوانی‌های شورآفرین، انتقادهای سازنده، مسابقات منظم و مرتب، اعمال کامل قانون و اطاعت صد درصدی از آن، حفظ حرمت و جایگاه‌ها و در یک کلام، مجموعه‌ای از خوبی‌ها و زیبایی‌ها در آن موج می‌زد.

در آن سالها، غریبه پرستی، نوچه پروری، ادبیات کوچه‌بازاری، تهدید و اتهام‌زنی، زیرآب‌زنی، فرصت‌طلبی و رفتارهای خارج از عرف و معمول، جایی در قاب فوتبال اردبیل نداشت.

بی‌دلیل نبوده و نیست که فوتبال دهه 50 و 60 و 70 اردبیل مجموعه‌ای از رفتارهای مقبول و وجیه بود و مرحوم مقصود بایرامی حاصلی پربار و فراموش‌نشده‌ای از جو حاکم بر فضای فوتبال آن سالها به شمار می‌رفت.

به‌راستی مرحوم مقصود بایرامی با آن همه تعصبی که به فوتبال اردبیل داشت اگر زنده بود در قبال وضعیت این روزهای آن، چه موضعی می‌گرفت؟ مقصود 90 دقیقه چون شیر در میانه میدان می‌جنگید و از جان مایه می‌گذاشت. او با افراد کم‌کار و دروغ‌گو و آمارساز، اصلاً میانه خوبی نداشت. مجموعه‌ای از بهترین خصوصیات است که او را به چهره‌ای ماندگار در ورزش و فوتبال اردبیل و منطقه تبدیل کرده‌است.

یادش را گرامی داشته و به روحش درود و سلام می‌فرستیم. مردان تأثیرگذار چه در قید حیات و چه بعد از ترک این دنیا، همواره یاد و نام و خاطراتشان، منشأ خیر و برکت می‌باشد و بدون شک مرحوم مقصود بایرامی نیز از آن دسته مردان بزرگی است که همواره ذکر نام و خوبی‌هایش عاملی برای بیان واقعیت‌های موجود و خاطره بازی با روزهای خوب فوتبال اردبیل می‌باشد.

مقصود، برای همبازی‌ها و تماشاگران دهه 60 برای همیشه زنده است. در روزگاران که برای شهرستانی‌ها در صحنه فوتبال ملی، جایگاهی قائل نبودند، چشم پوشیدن از فوتبال مردی بی‌ادعا امکان‌پذیر نمی‌شد. حضور در تیم منتخب آذربایجان شرقی در لیگ قدس و تیم بنیاد شهید تهران و دعوت به اردوی تیم ملی، دلیلی محکم بر لیاقت‌ها و توانایی‌های آن مرحوم بود.

همیشه در سالگرد رحلت مرحوم مقصود بایرامی بر حکم وظیفه با چند سطری، تلاش کرده‌ایم که او را به نسل جوان بشناسانیم و خوشحال هستیم که امسال برای ما فرصتی فراهم شد تا در چنین روزی رونمایی از کتاب سه جلدی فوتبال اردبیل و کتاب خاطرات فوتبالی را برگزار بکنیم. بخشی عظیمی از کتاب خاطرات فوتبالی، مربوط به یادداشت‌هایی است که در سالهای گذشته در وصف وی توسط نگارنده این سطور نوشته شده است. دست‌اندرکاران ورزش و متولیان امر هرچقدر در ارتباط با زنده نگاه داشتن یاد وی تلاش بکنند، نمی‌توانند گوشه‌ای از خدمات

مرحوم مقصود بایرامی به ورزش و فوتبال منطقه را جبران نمایند.
روحش شاد و یادش گرامی باد.